

KAPİTALİST KÜRESELLEŞME'NİN YENİ DÖNEMİ

Hayri KOZANOĞLU *

Ekonomik, politik, kültürel tüm insani etkinlikleri uluslararası sermayenin talep ve çıkarlarına tâbi kılmak anlamına gelen "kapitalist küreselleşme" projesinin gerçek yüzü şimdi daha net bir biçimde ortaya çıkıyor. Geri döndürülmez bir süreç gibi sunulan "kapitalist küreselleşmenin" uluslararası sermayenin iradi bir politik projesi olduğu şimdi daha net anlaşılıyor. Emperyalistler arası "eşit sömürme özgürlüğüne" dayandırılan kapitalist küreselleşmenin bir dönemi, ABD'nin Irak ve Afganistan işgalleriyle kapanmıştı. Dünyanın hem ekonomik hem de askeri anlamda tek süper gücü olan ABD, uluslararası sermayenin kendi suretinde bir dünya yaratma hamlesinin "tarafsız" bir gardıyanı değil, kendi ulusal çıkarı doğrultusunda tetikçisi olduğunu göstermiştir. Şimdi de İran'a yönelik tehditleriyle, hem Avrupa bölgesinin enerji yollarının kontrolü yolundaki kararlılığını, hem de askeri gücünü her fırsatta hissettirme niyetini bir kez daha ortaya koyuyor. Kapitalist küreselleşmenin bir politik proje olma niteliği, ekonomik alandaki iki yüzlülüğü belirginleşiyor. Dubai şeyhinin Dubai Port şirketiyle Amerika'nın belli başlı limanlarının işletme hakkını alması, ulusal güvenlik gerekçesiyle engellendi. Böylelikle, işine gelince "küreselleşmeci", gelmeyince ulusalcı zihniyetin tutarsızlığı ortaya çıkmıştır.

Benzer biçimde, tüm dünyada enerji, iletişim, demir-çelik gibi stratejik sektörlerdeki işletmeleri teker teker satın alan AB'nin çekirdek ülkeleri, iş kendi iç pazarlarına gelince "dur bakalım" diyorlar. Fransızlar, İtalyan elektrik devi Enel'in, İspanyollar Alman G.O.N. şirketinin önünü kesiyor. Fransız-Belçika-Lüksemburg çelik firması Arcelor'a, Ereğli ihalesi nedeniyle yakından tanıdığımız Mittal şirketinin teklif vermesine bile izin verilmiyor. Çinliler ise ne Amerika ne Avrupa pazarlarına yaklaştırılmıyor. Kısaca, küreselleşme projesini teşhir etmek, daha güçlü bir direniş sergilemek için objektif koşullar oluşuyor.

Latin Amerika

Latin Amerika'da neoliberal politikalara tepki iyice ivme kazanıyor, birbiri ardı sıra sol yelpazenin değişik renklerinde partiler ve adaylar seçim başarıları elde ediyor. Belki de özellikle Venezüella ve Bolivya örnekleri üzerinde durmak gerekiyor. Çünkü Chavez

* ÖDP Genel Başkanı

ve Morales bir yandan iş, aş, sosyal hizmet taleplerini karşılamayı öngören adil paylaşım politikalarını, öte yandan yerli halkların kimlik ve tanınma politikalarını hayata geçirmeye çalışıyorlar. Chavez en son yoksullara yüz elli bin konut yapıp dağıtılmasını öngören bir proje için ilk adımları attı. Morales ise doğal gaz kaynaklarını kamulaştırarak buradan gelecek gelirlerin yoksulların yaşam standardının yükseltilmesinde kullanılacağını müjdeledi. Küba, Venezüella ve Bolivya arasında imzalanan ticaret antlaşması da Latin Amerika'da anti emperyalist bloğun gelişmesi için bir başka adımı teşkil etti.

Latin Amerika'da yaşananlar eşitlik ve özgürlüğün birbirini besleyip güçlendiren iki sol değer olduğu tespitimizi yaşam pratiğinde doğruluyor. Diğer bir önemli nokta da, bu coğrafyada halkın öz örgütlenmelerinin (taban inisiyatifleri, gecekondu komiteleri, doğal kaynakların korunmasını hedefleyen örgütler, neoliberal politikalara tepki zemininde ortaya çıkan örgütlenmeler vb.) yaygınlaşmasıdır. Doğrudan demokrasinin canlı örnekleri çoğu zaman temsili demokrasiyi ikinci plana itiyor, halk iradesinin korunması, söz konusu olabilecek otoriter eğilimlerin önünü kesmek açısından da önem arz ediyor.

Ortadoğu

İsrail seçimleri sonrasında Kadima Partisi'nin tek taraflı çözüm önerilerini Filistin tarafına dayatacağının açığa çıkması meselenin çözümüne yönelik bütün alternatiflerin önünü tıkamaktadır. Hamas'ı izole etme yönünde İsrail'in örmeye çalıştığı hat doğrultusunda, ABD'nin ve AB'nin Filistin'e yönelik mali yardımları askıya alması, ambargo uygulaması, Filistin halkının içinde bulunduğu koşulları daha da kötüleştirmektedir. İsrail'in sömürgeleştirme faaliyetiyle ekonomisi tahrip olan Batı Şeria ve Gazze'ye ihtiyaç duyulan dış yardımlar gelmezse gıda ve sağlık malzemesi sıkıntısı ortaya çıkacak, kısa vadede binlerce insanın hayatı tehlikeye girecektir. Filistin halkıyla dayanışma bu dönemde aciliyet kazanmaktadır.

AB, Türkiye ve Demokratikleşme

AB anayasasının reddiyle başlayan direnme ruhu yükselişini sürdürüyor. Mart ayında kamu hizmetlerini piyasa süreçlerine terk eden, üstelik de emek kazanımlarının sınırlı olduğu ülke pratiklerini veri alan Bolkenstein direktifi yoğun tepkiler sonucu değiştirilmek zorunda kaldı. Fransa'da 3 milyon öğrencinin sendikalarla ortak eylemleri sonucu 26 yaşından gençleri kapı önüne koymayı öngören yasa rafa kaldırıldı. İngiltere'de emeklilik yaşının yükseltilmesi girişimine karşı 1.5 milyon kişi sokağa çıktı. Önümüzdeki dönemde tüm dünyada kapitalist küreselleşmeye ve getirdiği neo-liberal politikalara karşı mücadelenin yoğunlaşacağını, yerel ve ulusal direnişlerle elde edilen başarıların başka coğrafyalarda izdüşümlerini yaratacağını -indirgemecilikten kaçınarak- öngörebiliriz. Atina'da düzenlenen Avrupa Sosyal Forumu vesilesiyle Türkiye Sosyal Forumu ve uluslararası sosyal forum süreçlerine nasıl bakılması gerektiğinin tartışılması önümüzde bir görev olarak durmaktadır.

AB içerisindeki iç çekişmelere de bağlı olarak Türkiye devletine mesafeli bir tutum izlenmeye başlanması, Türkiye egemenler bloğu içerisindeki AB yanlısı kanadın elinin zayıflamasına neden oldu. AB'yi sivil asker bürokrasiyi yerinden oynatacak bir manivela

olarak kullanmak isteyen AKP, bu yaklaşımının sonuçsuz kalacağını Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin türban kararından itibaren anlamaya başlamıştı. AKP, AB ve ABD politikalarıyla uyum içinde olmaya devam etse de ABD politikalarına daha fazla yakınlasmaya başlamıştır. AB ile ilişki bugün Maastricht Avrupası'na ilişkin piyasa ekonomisinin tüm kurum ve kurallarıyla yerleşmesi faslına indirgenmiştir. Ekonominin yönetim otomatik pilota, yani IMF'ye devredildiği, bu aynı zamanda ABD'nin vizyonuyla da örtüştüğü için bu fasıl dolu dizgin sürmektedir. İnsan hakları, demokrasi, özgürlüklere yönelik AB sürecinden beklentiler ise, son dönemde ilerleme bir yana gerileme yaşandığı için boşa çıkmaktadır. Örneğin, Terörle Mücadele Yasası'nın temel hak ve özgürlükleri kısıtlayan, terörle mücadele bahanesiyle baskıcı ve keyfi uygulamalara davetiye çıkaran niteliğinin teşhir edilmesi büyük önem taşıyor. Ne var ki ana muhalefet partisi başkanı Baykal, "calan'a af getiriyor" yaygaralarıyla bir kez daha demokrasi sınavında AKP'nin bile gerisinde kalmıştır. Bu konuda sorumluluk gene toplumsal muhalefetin sırtına, yarın bildiri dağıtma, afiş asma, toplantı yapma özgürlüğü "terörle mücadele" bahanesiyle tehdit altında bulunanların sırtına biniyor.

Yaklaşan genel seçim ve 2007 ilkbaharında yapılması gereken Cumhurbaşkanlığı seçimi dolayısıyla Türkiye'de siyaset zemininin, piyasacı muhafazakrlar ile radikal cumhuriyetçiler/devletiler arasındaki hesaplaşmaya sahne olacağı görülüyor. İşlamcı/laiklik gerilimi üzerinde oluşan bir kutuplaşmanın ne eşitlik ne de özgürlük savunucuları açısından fazla bir anlamı yoktur. Her iki taraf da emekçi kitlelerin ekonomik beklentilerinden kopuktur. Demokratik zgrlklerin özüne değil, kendi misyonlarını gerçekleştirmek açısından araçsal niteliğine önem vermektedirler.

şemdinli Süreci ve Kürt Sorunu

şemdinli süreci Susurluk'tan sonra tarihin tekerrürü gibiydi. Devletin egemenleri, bariz bir biçimde suç işlemiş olsa dahi hiçbir unsurlarını feda etmeyeceklerini gösterdiler. Ve aynı Susurluk sürecinde olduğu gibi demokratikleşme ve hukuk devleti için ele geçmez bir fırsat daha sahte gündemler yaratılarak kaçırılmış oldu. En önemli fark Susurluk'ta ilk anda gösterilebilen güçlü muhalif toplumsal refleksin şemdinli özelinde gsterilememesiydi. Cumhuriyet ile hesaplaşmasını bu dava üzerinden sürdürmeye çalışanlar, belki kendi cenahlarında kahraman oldular ama, ülkenin demokratikleşmesine değil, sni bir eksende kutuplaşmasına çanak tuttular. Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu da bu ülkede sayısız anti-demokratik yapılanma bulunduğunu bir kez daha hatırlattı.

şurası açıktır ki demokratik bir Türkiye'nin en zayıf halkası Kürt sorunudur. Bu sırunda ne devletin ne de Kürt Ulusal hareketinin eski tarz ve politikalarını sürdürebilme imkanı kalmamıştır. Bambaşka bir döneme girilmiştir, ABD'nin Irak'ı işgali sorunu daha da derin bir bölgesel sorun haline getirmiş, Türkiye egemenleri açısından PKK sorunun ötesine taşımıştır. Diyarbakır'da yaşananlar bize Kürt vatandaşlarımızın nasıl bir güven yitimi ve hayal kırıklığı yaşadığını, ayrıca yeni yetişen nesillerde nasıl bir öfke birikimi olduğunu göstermiştir.

ıkış yolu, genel politik aflaga birlikte herkesin politik, kültürel, toplumsal haklarından yararlanabildiği bir "sıfır noktası" ilan edecek cesareti gösterebilmektedir. Bu anlam-

da bir arada yaşama kültürüne, hoşgörüye, barışa, kardeşliğe vurgu yapan bir eksen güçlendirmek, Kürt yurttaşların kimlik ve kültür talepleri de dahil herkesin kendini bu ülkenin eşit yurttaşları görmesine olanak tanıyan bir kaynaşma zemini yaratabilmek görevimiz olmalıdır. TMK gibi yasalarla başta Kürtlerin olmak üzere bütün muhalifleri susturma arayışlarının hiçbir sorunun çözümüne katkı sunmadığı açık olmasına rağmen yapılan değişiklik demokratikleşme konusunda yöneticilerin samimiyetini ortaya sermektedir.

Önümüzdeki Dönem

28 Şubat'taki savrulmaların bir kez daha tekrarlanmaması için bir üçüncü hattın etkin bir güç haline gelmesi gerekiyor. Hem eşitlik taleplerine, sıradan insanın iş, aş, konut ihtiyacına kararlılıkla sahip çıkan; hem de insanların inanma-inanmama özgürlükleri dahil insan hakları, temel hak ve özgürlükler ve demokrasiyi özüyle savunan "özgürlükçü sol" zihniyet ancak bu dönemin ihtiyaçlarını karşılayabilir. Aksi takdirde, 28 Şubat'taki gibi emek örgütleri de dahil herkes büyük güçlerin presi altında un ufak olur.

IMF politikalarına, piyasa toplumuna kesinkes tavır koyan, içinde bulunduğumuz kapitalist düzenin insanileştirilemeyeceğini, bütünüyle aşılması gerektiğini vurgulayan bir hat çok gereklidir. Öte yandan, silahlı kuvvetlerin siyasetteki rolü, Kürt sorunu, Kıbrıs, dinsel azınlıklar, yargı bağımsızlığı, "YÖK" benzeri konularda özgürlükçülük vurgusu daha da önem kazanmıştır.

Sol güçlerin zayıf ve dağınık görünümü karşısında öncelikle, örgütsel yan yana gelişler veya seçim ittifakları üzerine kafa yormak değil, anti-demokratik siyasi partiler ve seçim yasası, temsilde adaleti imkansız kılan yüzde 10 seçim barajı karşısında tavır almak, kamuoyunu harekete geçirme iradesi sergileyebilmek gerekiyor. Burada sergilecek olumlu bir pratik zaten diğer seçeneklerin de kapısını açık tutar.

Milliyetçilik ve şiddet toplumda bir ayırıştırma sürecinin zeminini hazırlamaktadır. Ordu'da, üniversitelerde yaşananlar, linç eylemleri çatışmanın tetiklendiğini bize göstermektedir. Bütün bu sürece karşı çıkabilmek ve başka bir yaşamı örgütlemek için özgür, eşit demokratik bir Türkiye'de birarada yaşamı savunmak varlığımız en acil bir görevdir.

Neredeyse tüm yurttaşları ilgilendiren, "Sosyal Güvenlik Sistemi" yasasının meclisten ciddi bir direnişle karşılaşmadan geçmesi emek güçleri açısından ciddi bir sorundur. GSS konusundaki referandumla sağlanan geçici parlama bir yana bırakılırsa, emek kesiminde belirgin bir yorgunluk, bütçe eylemleri benzeri artık rutine bindirilmiş bir yasak savma psikolojisi hakimdir. Belki de panzehir, emek örgütlerinin özgünlüğüne, özerkliğine halel getirmeden emek mücadelesini toplumu topyekün değiştirme, dönüştürme mücadelesiyle, yani politik mücadeleyle birleştirmenin yolunu bulabilmektir. Bu aynı zamanda öğrenciler, emekliler, işsizler, sigortasız, güvencesiz, örgütsüz çalışanlarla bir araya gelme fırsatını da yaratacaktır.

Türkiye ekonomisinin nasıl kırılgan bir vaziyette bulunduğunu, hassas dengeler üzerinde durduğunu biliyoruz. Cari açık yanında, ülkenin 170 milyar doları bulan dış borç-

ları ve bunun çoğu özel sektöre ait bulunan 38 milyar dolarlık kısa süreli borç kısmı bir saatli bomba üzerinde oturduğumuzu gösteriyor. Türkiye'nin geçmişte yaşadığı krizlerin hep kısa süreli borçların kabardığı zaman diliminde gerçekleşmesi ayrı bir endişe konusu olmalıdır. Son KDV indirim kararı ile bazı kamu çalışanlarının maaşındaki sembolik iyileştirmeye bile IMF'nin gösterdiği şiddetli tepki, hükümetin manevra alanının ne denli daraldığının göstergesidir. KİT'lerin büyük ölçüde özelleştirildiği, şimdi sıranın eğitim, sağlık, sosyal güvenlik alanlarının piyasaya açılmasına geldiğini düşünürsek buralarda oluşturulacak direniş hatlarının hayati önemini daha iyi kavrarız. Ne kadar piyasaya göz kırpsa da, sistemin kendini yeniden üretebilmesi açısından toplumsal hizmetler ve yerel yönetim hizmetleri büyük ölçüde kamusal niteliğini koruyacaktır. Bu nedenle kamu emekçilerin örgütlenmesi, önümüzdeki dönem emek kesiminin genel mücadelesi açısından önemini korumaya devam edecektir.

Sinop'ta örgütlenen ve son derece başarılı geçen nükleer karşıtı miting, enerji konusunun dünyada ve Türkiye'de gündeme oturmasının hemen ertesinde geldi. Zehirli varillerle iç içe yaşamaya karşı direnenler, Karaduvar'da, Uşak-İnay'da örgütlenip seslerini yükseltenler, yeni bir muhalefet alanı açılabileceğini göstermiştir. Tüm bu konular insan-doğa uyumunu temel alan, yaşamın sürdürülebilirliğine vurgu yapan bir ekolojist anlayışa kapı açıyor. Toplumsal muhalefetin yerelin, ulusalın, enternasyonalin farklı potansiyellerini göz ardı etmeyen bir ekolojik yönelimi mücadele stratejisine katabilmesi gerekiyor.

Eşitlikle özgürlüğe birlikte sahip çıkan, hem demokratik hem de sosyal hakların özgürce kullanılabileceği bir Türkiye'de "insanca yaşamdan" söz edilebileceğinden yola çıkmalıyız. Özgürlükçü sosyalizmi inanılır bir dava haline getirme; hayatın aktığı her yerde, fabrikalarda, okullarda, işyerlerinde toplumsal bağlarımızı güçlendirmek sorumluluğumuzdur.

Birarada Yaşamı Savunmalıyız

Bugün, bölgemizde ve ülkemizdeki ciddi siyasal gelişmeler yaşanmakta ve bu gelişmelerin ciddi bölgesel sonuçları olmaktadır. Bu gelişmeler karşısında bir devrimci siyaset geliştirilemezse, bölgenin ve ülkenin daha da ağır toplumsal sorunlarla karşı karşıya kalacağı ortadadır.

Yirmi birinci yüzyılın dünyasında ülkemizin içinde bulunduğu coğrafya, savaş ve çatışmaların yaşandığı, yeni savaş ve çatışma planlarının yapıldığı bir coğrafya halindedir. Bu kavga dünyanın en önemli enerji yataklarına sahip olma ve bunların denetimini ele geçirme kavgasıdır. Bu yüzyıla hükmetmek isteyen ABD, AB, Çin ve Rusya gibi emperyalist güçlerin kavgası asıl olarak bu coğrafya üzerinde şekillenmektedir. ABD emperyalizminin Genişletilmiş Ortadoğu Projesi bağlamında Afganistan, Irak müdahaleleri tüm bölgeyi etnik çatışmaların, kanın, gözyaşının, acının merkezi haline getirmiştir. ABD emperyalizmi için bu projede etnik-dinsel gerilim ve çatışmalar önemli bir siyaset zemini. İran'a dönük bir müdahalenin bölgeyi daha fazla karıştıracağı ve yangını daha da büyüteceği de ortadadır.

Türkiye'nin bu coğrafyadaki merkezi rolü, egemen sınıflara bölgesel fırsatlar sun-

maktadır. Bu fırsatlar ABD emperyalizmine bağımlı bir bölgesel güç olma siyaseti yürütmeyi gerektirmektedir. Fakat bu siyasetinin fırsatlar sunduğu kadar tehditler de içerdiği aşikârdır.

Egemen sınıfların değişik kesimlerinin hegemonya kavgasında emperyalist güç ilişkileri içerisinde değişik pozisyonları dile getirdikleri görülmektedir. Ama sürecin baskın yönelimi ABD'nin ortaya koyduğu Genişletilmiş Ortadoğu Projesidir. Dışişleri Bakanı Gül'ün 'Büyük Ortadoğu Projesini olumlu buluyoruz ve ABD'nin yanındayız' yaklaşımı bu yönelimin en açık ifadesidir. Genişletilmiş Ortadoğu Projesine sahiplenme anlamında ordu ve AKP arasında derin bir ihtilaf yoktur. İhtilaf bu politikaların yürütülmesindeki inisiyatifle ilgilidir. Ordu ve devlet içerisindeki belirli kesimlerin bu proje karşısında Avrasyacılık merkezli Çin-Rusya ekseninde bir arayışı dillendirdikleri görülmektedir.

Egemen bloklar arasındaki kavgâ Cumhurbaşkanlığı ve Genel Seçim öncesi giderek kızışmaktadır. Cumhurbaşkanlığı Seçimlerinde eğer AKP Hükümeti, Ordunun ve devletin temel kurumlarının benimseyeceği bir aday etrafında uzlaşmazsa, varolan gerilimler daha da artacak, yeni provokasyonlar veya muhtıralar görülecektir.

Türkiye'de siyasal ortam 2005 Newroz'uyla birlikte başka bir konjonktüre girmiştir. Bu tarihten önce gerek AB sürecindeki gelişmeler gerek Kürt sorunundaki çatışmasız ortam, gerekse de ekonomideki görece istikrar iyimser bir tablo yaratmaktaydı. Artık Türkiye'nin ekonomik ve siyasal anlamda istikrarlı bir ülke haline geldiğine dair tespitler yapılıyordu. 2005 Newroz'uyla başlayan ve son olarak Danıştay'a yapılan saldırıyla devam eden süreç farklı bir tabloyu ortaya çıkarmıştır. Bu süreçte AKP hükümetinin giderek iktidarsızlaştığı-iktidarsızlaştırıldığı, ordunun iktidar hiyerarşisindeki yerini koruduğu ve daha da güçlendirdiği görülmektedir.

Egemen güçler kendi aralarındaki iktidar kavgasını toplumun hassas olduğu sorunlar üzerinden yürütmekte ve bu sorunları bu kavganın bir parçası haline getirmektedirler. Bu sorunlar bazen azınlıklar bazen laiklik, bazen Kürt sorunu bazen de Kıbrıs sorunu üzerinden gündeme gelebilmektedir. Türkiye toplumu parçalanma, giderek iç çatışma sürecine sürüklenmektedir. Bunun nedeni emperyalizme bağımlı milliyetçi ve neo-liberal politikalarıdır.

Milliyetçi politikalar farklı olana, farklılığını ifade edene tahammülsüzlüğü geliştirmekte, çok kimlikli yapıyı tahrip etmekte, etnik temelli kavgaların gelişme zeminlerini güçlendirmektedir. Neo-liberal politikalar ise paylaşma ve dayanışma zeminlerini cürüterek insanı insanın kurdu yapmakta, kendi çıkarından başka bir şey düşünmeyen, başkalarını rakip ve kendi zenginliği önünde engel gören bir kültürü yaygınlaştırmaktadır. Bu politikalar birarada yaşama duygusunu tahrip etmektedir. Bu politikalara karşı eşitlik ve özgürlük talepleri etrafında bir siyaseti örgütlemek önümüzdeki dönemin önemli bir görevidir. Bu açıdan 'Birarada yaşamı savunalım' faaliyeti diğer sorun başlıklarını içermesine rağmen Kürt Sorunu başlığını temel almalıdır.

Gerek laik-anti-laik, gerek Kıbrıs, gerekse de azınlıklar meselesi gerilim kaynakları olsalar da, bu gerilimlerini hiçbirinin Kürt sorununun ortaya koyabileceği denli büyük olması beklenemez. Kürt sorununda şiddete başvurulması, linç kültürünün ve milliyetçiliğin yaygınlaştırılması karşısında, "barıştan, hoşgöründen yana bir seçenek oluşturmak"

ve birarada yaşama duygusunu güçlendirmek bugün insani ve devrimci bir görev olarak önümüzde durmaktadır. Çünkü bu çatışma sonuçları itibarıyla gerici, ırkçı sonuçlar üretecek ve üretmektedir. En son İzmir Kemal Paşa Bağyurdu'nda yaşananlar bu durumu bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Bugün Kürt sorunu yalnız Türkiye'nin iç sorunu değil, bölgesel bir sorundur. Bölge üzerinde yürütülen büyük siyasetler ekseninde ele alınması ve takip edilmesi gereken bir sorundur. Bölgede Kürt sorununun tarafları emperyalist güçler, bölge devletleri ve farklı Kürt hareketleridir. Farklı konjonktürlerde bu güçler arasında değişik ittifaklar oluşmaktadır. Emperyalistlerin stratejik çözümleri, bölge devletlerinin taktik çözümleriyle, farklı Kürt çözümleri arasındaki sınırlar iç içe girmiştir ve sorun karmaşıklaşmıştır.

Öcalan'ın yakalanmasıyla, 1999 yılı sonrası başlayan çatışmasız süreç, kalıcı adımların atılmaması ve aynı zamanda Ortadoğu'daki yeni gelişmeler Kürt sorununda yeniden çatışmalı bir dönemi doğurmuştur. Devletin PKK'sız ve Öcalan'sız çözüm bulma arayışına karşı, Öcalan 2005 Newroz'unda Konfederalizm tezini ortaya atarak, PKK'nin yeniden kuruluşunu ilan ederek ve silahlı mücadeleyi yeniden başlatma kararını aldırarak yeni bir süreci başlatmıştır. Bu süreç "Öcalan Siyasal İrademdir" kampanyalarıyla sürdürülmüş ve "Öcalansız ve PKK'sız çözüm" siyaseti etkisiz kılınmaya çalışılmıştır.

Hem devletin hem de PKK'nın yeni süreçte siyasetleri artık bölgeseldir. Devlet açısından en önemli sorun, 2007'de yapılacak ve Kerkük'ün statüsünü belirleyecek olan referandumdur. PKK açısından ise sorun, bölgenin yeni konjonktüründe -özellikle İran'a emperyalist bir müdahalenin tartışıldığı bir dönemde İran'ın istikrarsızlaştırılması siyasetinin bir parçası olarak- uluslararası sistemin nezdinde Barzani ve Talabani ile birlikte önemli bir güç olabilme imkanidir.

Bugün Kürt sorununda bir çözümsüzlük süreci yaşanmaktadır. Parti programımızda vurguladığımız gibi, "Kürt sorununda 'gönüllü yurttaşlık' temelinde bir arada yaşamak, hem uygulanma hem de halkın sorunlarına çözüm üretme potansiyeli ile en uygun çözüm olarak ortaya çıkıyor. Demokratik kültürün en zayıf halkasını Kürt sorununun oluşturduğu bilinciyle, çözümün Türkiye'nin demokratikleştirilmesinin önünü açacağı akıldan çıkarılmamalıdır. Kürt kökenli yurttaşların demokratik, siyasal, kültürel haklarını kullanabilmeleri tartışma konusu bile yapılmamalı, toplumsal yaşamın doğal bir unsuru haline gelmelidir. Genel siyasi af dahil devletin sorunun demokratik çözümünde kararlılık göstermesi, bölge halkının eşit yurttaşlar olarak sosyal hizmetlerden, istihdam ve yatırım olanaklarından yararlanması çözümün önünü açacaktır. Birarada yaşama kültürünün sağlamaştırılması, bölgesel eşitsizliklerin kamu eli ile giderilmesi için kararlı bir 'bölgesel kalkınma planı' uygulanmasına; insanların kendi yaşamları ile ilgili kararları kendilerinin alabilmesinin önünü açan yerinden yönetim ilkesinin yaşam bulmasına da bağlıdır."

Bugün sorunun en kilit noktası, Kürt hareketinin silahlı eylemlere son vermesi, devletin de bir sıfır noktası ilan ederek herkesin demokratik-toplumsal yaşama katılmasının önünü açmasıdır. Bu talebin altını çizmek ve ısrar etmek önemlidir. Yine sorunun demokratik ve barışçı çözümü için DTP'nin ve Diyarbakır Belediye Başkanı Osman Baydemir'in siyaseten tasfiye edilmesine karşı durulması önemlidir. Yine seçim barajla-

rının kaldırılması, temsilde adalet ve eşitliğin sağlanması, barışçıl ve demokratik çözüm için önemli bir taleptir.

Kürt sorunundaki çözümsüzlüğün ve çatışmanın en çok tahribat yarattığı / yaratacağı yerler Batı'da Kürtlerle iç içe yaşanan yerlerdir. Genel bir siyasal çizgi olarak barış ve demokratik çözüm olanaklarını savunmanın yanısıra, sorunun çözüm olanaklarını geliştirebilmek için toplumsal düzeylerde mütevazı çabalara ihtiyaç vardır. Yaşadığımız, çalıştığımız her yerde bu çözümsüzlükten beslenen ve provoke edilen gerilimlerde tahammülü, anlamayı, konuşabilmeyi, tartışabilmeyi hakim kılacak müdahaleleri geliştirebilmek, ortak inisiyatifleri, yan yana gelişleri güçlendirmek, önyargıları giderebilecek ortak paylaşma ve dayanışma zeminlerini oluşturacak işleri çoğaltmak, önümüze koymamız gereken hedefler olmalıdır.

Ama bu inisiyatiflerin hemen oluşamayacağını bilmek ve bunun kolay bir iş olmayacağını görmek gerekmektedir. O yüzden küçük adımlara başlangıç açısından ihtiyaç vardır. Büyük kentlerin en dış çeperlerine göç nedeniyle yerleşen Kürt yurttaşlarla bir dayanışma ağı geliştirmek, tütün, fındık, pamuk için çalışmaya gelen Kürt işçilerle paylaşma ilişkilerini çoğaltabilmek önemlidir. Parçalanmanın ve çatışmanın geliştirildiği bu süreçte farklı yerlerden ortak sesler yükseltebilmek, kalıcı bir barış çalışmasının önemli dinamikleri olacaktır.

"ÖDP, kapitalist küreselleşmeye entegrasyon sürecinde, neoliberal politikalarla yaşamı ve çıkarı olumsuz etkilenen, pusulasız kaldığı için umutsuzluğa sürüklenen ve/veya milliyetçi, tepkici, şeriatçı kurumlara savrulan emekçi ve yoksul kesimlerin taleplerine soldan bir yanıt üretme, onlarla bu talepleri siyasallaştırarak buluşma misyonunu üstleniyor." Bu amaçla birarada yaşamı ve bu kültürü parti programının önemli bir başlığı olarak ele alarak "demokratik haklar ve özgürlükler mücadelesini, neoliberal saldırının yarattığı tahribata karşı sosyal haklar mücadelesi ile birleştirmeyi" ve "milliyetçi-ırkçı-mezhepçi provokasyonlara karşı her zaman en geniş güçleri seferber etmeyi" görev biliyor. Bu anlamda yürüteceğimiz faaliyetin karşısına alacağı iki kesim, birbirini besleyen milliyetçi ve neoliberal politikalar ve bunların uygulayıcıları olacaktır. 'Birarada yaşamı savunalım' yaklaşımı özgür eşit demokratik bir Türkiye yaratma mücadelesine çağrıdır. Bu nedenle mevcut koşulları veri alan, 'hepimiz kardeşiz' manasında bir çağrı olarak anlaşılmamalıdır. Özgür eşit demokratik bir Türkiye'de bir arada yaşama olanaklarını güçlendiren talepleri dile getirmektir. Ve bu talepler hem kimlik taleplerini hem de sosyal talepleri içermek zorundadır. Eşitlik ve özgürlük taleplerini birleştiren bir çalışma amaçlanmaktadır.